

POHÁDKA

2020

Na začátku byla tma.
Nebyla to ta obvyklá
tma, kterou potkáte v noci
a schovává se v každém
koutě. Tohle byla tma
mnohem temnější. Taková,
která se utvářela na dně
oceánů, v hlubokých
jeskyních a uvnitř
černých děr ve vesmíru.
Byla to zkrátka pořádná
tma. Tma s velkým T.

A pak...

Někdo se nadechl...

a lízl si kartu. Jedo kanová
osma. Parnala se rozhlídl a
jediné co videl jon okna kos
mické lodi. "Sakra" ulevil si. "Kam
poběžím tu osma?" prones dítaje se
na rozehraný pašans. Několik jiny
několik "Mewing", ale pospěš se brzy
přistáname."

Při pohledu z okna to působilo,
jako že se loď nehýbe, ale když
někdo pozoroval její let z
asteroidu, kolem kterého loď
právě proletla, sotva by stihl
přečíst nápis na jejím trupu
USS Galaxie

"Kapitánův deník" prohlédl
kapitán Bohouš Pejsek a palubní
počítač odpověděl: "Ano kapitáne,
nahraívám". "Přesun ze sektoru
alfa (A) do sektoru beta (B)
proběhl bez komplikací. Po
cestě jsme si dali jedno genetick
modifikované pikantní kuře a
ať na hlavního technika, který
tvrdil, že mu po něm není dobře
a bojí ho břícho tak, že slyší,
že asi sněd vejce, nám všem
moc chutnalo. Za několik
minut přistáname na cílové
planetě Zazu-zazu, kde máme

vyzvednout zásolku. Náhledový
prostor byl užitý a připraven
na náklad. Konec záznamu."

To je tajn. A právě, jsem přehrá
uvědomil si kapitán Bohus
Rejsel "Kapitáne, mělo by
se mýnout, protože byl
holenec" řekl navíc holka.

"Ké jdu do svého křesla."

Palubní počítač přiložil:

"Přijímal signal z planety
Zazu-zazu" Přepojte nás"

odpověděl kapitán. "Posádka
CSS galaxie čekáme na vás"

průběh. "U"

"Jsme zde pro kalíšek
XVY 2176. Je připraven?"
zeptal se kapitán

"Ano, je připraven. Ale..."

"Ale je něco s rozložení? Hodi
vácného. A podivně píská..."

odpověděl hlas na druhé
straně. "Píská? To je divné," řekl

Kapitán, a zasmil se. Když došlo

mu jeho robot-dělna upravit, že

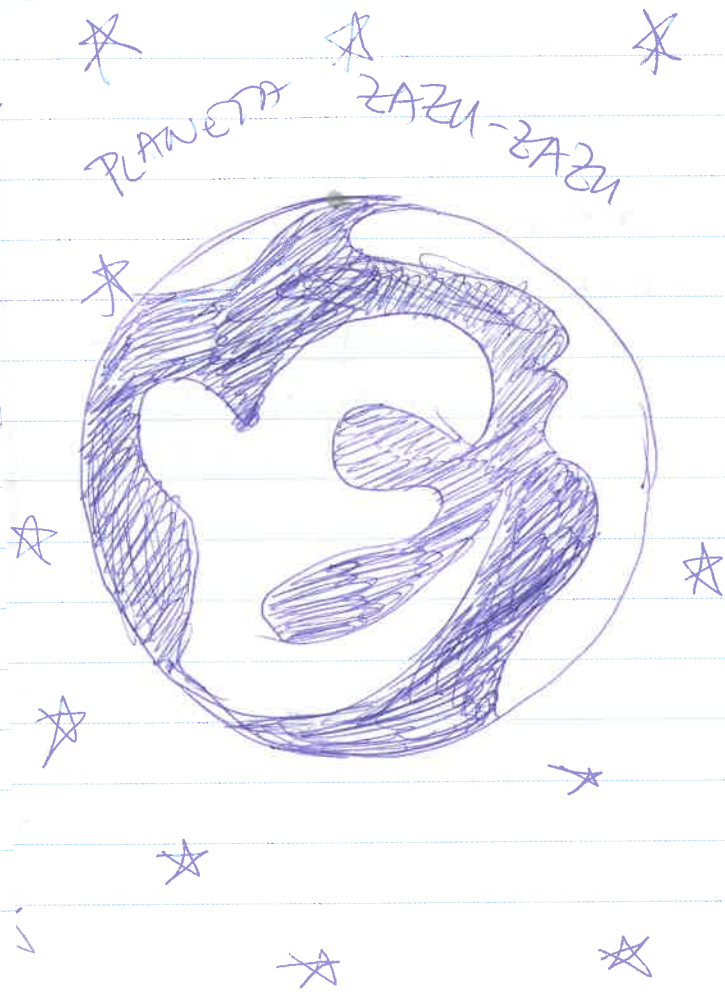
několik pozemšťanů se vydalo pro

podobný kalíšek. Nikdo je již

nikdy nespasil. Zachoval se pouze

nahrávka z palubního počítače v

naprosto prázdné a netknuté loď.

Ta pohádka byla dost
strášidelná, ale kapitán
ji jako dítě miloval. Směl
totiž o tom, že vyřeší
záhadu prázdné lodi.
Kapitán se probral a
vydal rozkazy: "USS
Galaxie jeme na přistání
do vesmírného doku
planety žau-žau."

Začali se snášet k zemi.

A pak prostě úplně
normálně přistáli. Kapitán,
který směl o ztroskotání,
si povzdech, řekl: "Zase

nie." a pak dal rozkazy
posádce.

V tutéž chvíli, i když v úplně
jiné části vesmíru, si pani
Vilma Fenková - manželka Bohouše
Pejska, vzpomněla na svého muže
a povzdechla si. Původně měla
odletět s ním, ale nyní trvá na
vzdálené vesmírné stanici a spolu
s ostatními čeká na povolání k
přistání na nejbližší planetě.

Všichni doufají, že se dají osídlit
a bude konec věčného cestování
nekonečným vesmírem.

Kapitán Pejsek vyplnil v
doku potřebné formuláře
a vešel do vrat skladu.

Krabice, kterou doposud znal
pouze pod označením XV4/178
měla tvar pravidelné krychle,
která měla nepatrně zaoblené
hrany a rohy a její téměř
samonosící černý povrch působil

jako že dokáže pohltit všechny "zbytky" pomyslu Bohouš
světla, které ne něj dopadnou. Pejsek a sebral krabici. Opět
vyplnil potřebné formuláře a

Krychle tak působila dojem, ráčil se se zdílkou na plátně
dobroule černého mimozemského Galaxie. "Krásná" řekl

tělesa. Zpočátku kapitán nic
neslyšel, ale po pár minutách
ve skladu si uvědomil, že oprávněně
slyší nějaké pískání, když stojí
v blízkosti krychle. Podivně
bylo ale to, že měl pocit, že
to pískání přichází ne ani tak
přímo z krychle, ale z jeho
vlastní hlavy.

kapitánovi technik uvehodu.

"Tak si myslím" odpověděl mu kapitán. "Cože!?" vytrhl na kapitána oči hlavní technik.

"Tak si myslím" zopakoval technikovi svoji odpověď kapitán. "Co si myslíte?"

podíval se na kapitána technik též. "No, že je krásné -- ta křivka". "Ano" usmál se nuceně technik.

"Zvláštní" pomyslel si kapitán.

"Zvláštní" pomyslel si technik.

Kapitán Pejsek uložil křivku do anti-gravitační klesce a

vrátil se zpátky na můstek lodi.

Po chvíli se USS Galaxie připravila k odletu a opustila planetu Za-za-za, aby vesmírem doručila záměr.

Kapitán Pejsek si nebyl jistý, kam ji vlastně mají doručit, a proto se podíval do papíru a najednou se zarazil. Na formulaci bylo napsáno: planeta **Pošun** Lulu, k rukám Vilmy Fenkové! "To je vážně divné" pomyslel si kapitán a že by Vilma

meta nějaké rozkazy, o kterých
bych nevěděl? A ta planeta -
Pošuk Lulu? kde to je? "

Planeta, na kterou Vilma
koukala z vesmírné stanice
nevypadala nijak zvlášť
pěkně. Ano, byl tam oceán...
Ale proč měl tu hroznou
modrou barvu? Ano, byla
tam permina... Ale proč
musí být zrovna zelená?
Vilmě se stýskalo po planetě,
kde se narodila. Kde
krásně žluté oceány a

písek byl zářivě růžový.
A teď tohle. Modrozelená
planeta, jako by nebylo
ve vesmíru dost barev.
Takhle fádni příroda
S trochou štěstí najde
kus pláže, kam by si mohl
vysypat svůj kyblík růžového
písku, který u sebe vozí
už od chvíle, kdy opustila
svou planetu, a usadí
se tu. A až se Bohouš
vrátí, konečně si v klidu
operoi hyperkrokodyla.
Jenže... Co když tady

hyperkrokodyli nežijí!?!
No, zatím ještě nebude
ztráct naději. Ta planeta
vypadala celkem přátelsky,
tak snad si tam najde
svůj koutek...

"Pojd'" uslyšela najednou.
"Co to bylo? Je tu někdo?"
"Pojd'." Byl to spis
poát než hlas. Ale ocked?
Že by planeta?

Asi už jí hrabe. Planety
přece nemluví. Ale bylo
to fakt divný...

Pejsak mohl tím zkomal
zvuky z knihy. Bylo to trochu
jako by mu přiskalo v uších
a trochu jako kdyby v jeho
mozku byl ještě někdo.

Zapímané bylo, že hlavní
technik nic neslyšel ani
nechtěl. Byl to superinteligentní
plazoid, který dokázal díky
svému ocam sestavovat
až pět zařízení najednou.
Ale klíče k němu byla
něma...

"Zvláštní" pomyslel si
opět kapitán Pejsek.

Co je ovlaštní práce kapitána
podivil se technik. Kapitán
si pomyslel "on mě slyší?"
"Jistě že vás slyším
kapitán" divil se technik
a přemýšlel jistě není
kapitán nemocný.

"Zvládní, že slyšíte to, co já
si jenom myslím." řekl opatrně
kapitán. "Ale ovšem, že slyším"
řekl leduv hloupi technik.

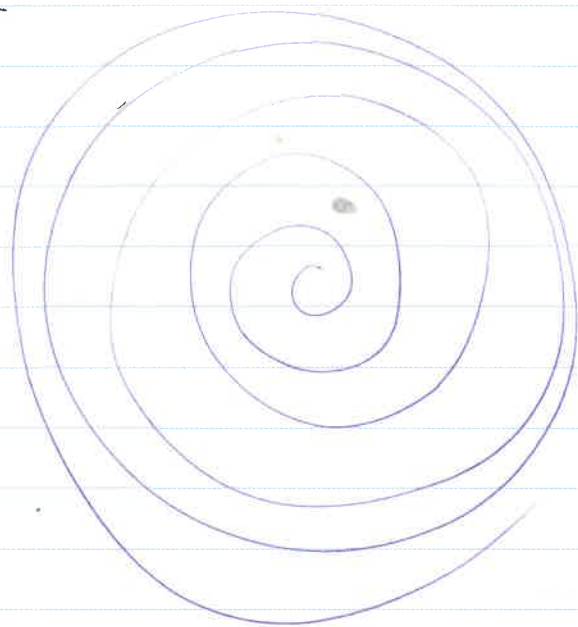
"Krychle mi řekla, že bude
potřeba vás trochu přemluvit"
dodal technik a udělal krok

ke kapitánovi. Bohužel Pejsek
zvedl těžavě vešobota a zařadil
si odjistil omračovací lžičku.

"Opravdu?" zeptal se kapitán
technika. "Ano" řekl opět
leduv technik a udělal další
krok. "Váš zene a vy budete
ideální přírůstek do sbírky
naši krychle", vysvětloual technik.
"Je to snadné - stačí si uvědomit
že krychle je vlastně to, co chcete
to, po čem toužíte. Krychle je
svět, krychle je mír, krychle
je štěstí" začal blábolit technik
a provedl několik krůčků kroků.

ke kapitánovi. "Krychle je mň
krychle je štěstí" opakoval
kapitán. "Vůle - bylo to
snadné" řekl konečně s úsměvem
plazoid technik a chtěl obejmout
kapitána. Ten se ale v posledním
okamžiku vyhnul jeho rukám
a uspal plazoida omračovací
lžičkou. "Šhock, mohli jsme být
přátelé" zaznělo kapitánovi v
hlavě jeho vlnitým hlasem.
Kapitán se podíval směrem ke
dvěřím a rozběhl se. Ve dveřích
se objevil další technik
a šli po něm.

11 "Co to sakra je?" pomyslel si
Bohouš Pejsch. "Tohle je vaporen"
odpověděl mu jeden z techniků.
Pejsch opět připravil svou
omračovací lžičku k použití.
"Kapitán krychle naváděla sarůk
vás do palubní samoty, a nepustil
než přistaneme na cílové destinaci
šlehl další technik
Kapitán trávil již několik hodin
v palubní samotě a přemýšlel, proč
je zázilka adresována jeho ženě.
Má s tím něco společného? Vždyť
ji přeci tak dlouho zná. Ne, to není
možné. Snad je to všední kuchař

jeho mu převratnému úžasu. Ale o tom přeci nikdo neví, nebo snad...? A náhle se mu spojila ta spousta zdánlivých malicherností. Došlo mu, že jeho přítel --- ale proboha, právě teď je s jeho ženou a čeká na možnost přistání na nové planetě. V této zdánlivě bezvýhradné situaci mu sáhlo v hlavě možností, vysvětlenka zatím neurčitá, ale čím více o ni přemýšlel, zdálo se mu to jasné.

Kapitánův přítel, Doktor Nikolás Fousek, bratr kapitánovi žený, byl totiž dlouho členem výzkumné

skupiny, která se specializovala na studium předmětů z různých mimozemských civilizací, které zmizely z vesmíru. Byl to právě Dr. Fousek, který kapitán Pejske seznámil se svojí sestrou Vilma. Zároveň to byl právě Dr. Fousek, kdo představil teorii o předmětu, který mohl hrát zásadní roli ve zničení takové civilizace.

Kapitán Pejske začínal věřit, že tento předmět se právě usdil v jeho podpalubí a z neklidného prostoru ovládl jeho porádku. Civilizace lidí, plezoidů a

dalších ras a tak stále zhang jin
kandidátem na zmiřen, podobně
jako tolik civilizací před nimi.
Jin přesto toho krýkle chce
dosáhnout, to kapitán ještě
nevěděl, ale nechtěl čekat
zavřený na samotě jeho vlastní
lodi, až to přijde.

"Nusím odtud pryč" řekl si pro
sebe kapitán a jeho zrak spou-
nul na požárního detektora,
kteří tise publikoval uprostřed
stropu místnosti semotky.
Kapitán Bohouš Pejsek se usmál.

Protože u sebe vždycky nosí dlouho
hořlavé ruky.

Detektory v celách jsou kvůli jednomu druhu výbušného plazoida, který může v rozčilení produkovat prudce hořlavý plyn. Proto když se na samotce nástre, může se vznítit i celé patro lodi.

To kapitán věděl a věděl
také, že když detektor zjistí,
že hoř automaticky ~~celu~~
~~odstraní~~ ~~do~~ mohl vězení
utéct do sousední ~~cely~~.
Zdravě také vyhlásí požár!

poplach, aby měla posádka
čas se evakuovat.

Kapitán větel, že celý
jeu hned vedle garáží
záchranných modulů.
Stačilo už jen škrtnout
sirkou a pak se upřádat
se sánkem vedlejší měně
zabezpečení celý. Vzhledem
k tomu, že tam před
přiletem na Zaz, Zazu
explodoval cvičný hypertonier
(vesmírné zbraň, které vybuchne
když se lekne), neměl

by to být velký problém.
Nadechl se a škrtnul sirkou.
Kouř se pomalu vznášel ke stropu.
Všechno se to odehrálo velmi
rychle, ale pro Bohouše to byla
ta nejpomalejší chvíle jeho života.
Vběhl do vedlejší celý a tam rozhlí
může zničení vybuchne a začal
zabíhat k záchrannému modulu
když byl skoro u jednoho z
asi 20 záchranných modulů,
vběhl do místnosti adrautník-lyborg.
„Co tu hledáte kapitáne? Slyšel
jste už o krychli? Všichni o ní
básní jako o bohu“ řekl k-kyborg

"K-kyborgu!" vykřikl kapitán.
 "Slyšíš ty hlasy?" "Ne."
 "To je dobře, půjdeš se mnou
 jde tu o vepoutu!" "A kam
 chcete letět kapitáne?" kapitán
 se zarazil. Po chvíli řekl "Za Vilmau."
 "Dobrá kapitáne budu přijímat
 vaše rozkazy!" Společnými
 silami nastartovali modul.
 Kapitán ukázal k-kyborgovi kam
 si sednout, a naposledy se zadíval
 na část toho co vlastnímá rukama
 vytvářel a co se chystal opustit.
 Jeho loď pro něj byla ~~společně~~
 s Vilmau vším, co měl. Celý život

snil o tom, že bude "vesmírná
 pošta" a nyní přišel čas se tohoto
 snu konečně vzdát. Vlezl do modulu
 a zavřel za sebou dveře "Shlukujeme"
 řekl k-kyborg a nastartoval.
 Zachráněný modul se vznesl a letěl.
 K-kyborg nastavil kurz k zemi.
 "Kdo by pojmenoval plážku Země
 ?" zeptal se Bobouš, "všichni to ani
 nedávají smysl." řekl Bobouš.
 přilétávali k výstupním vratům.
 vrata se otevřela do ~~veřejné~~ místnosti.
 přestali trubkami proudit vzduch, který
 vyměnilo vesmírné prázdno.
 "Jak dlouho asi vydrží letět

záchranný modul?" zeptal se k-kyborg "No dost dlouho, ale nevím ještě dost rychle. Musíme spělat. Vilma už je u země a zřejmě je tam něco v nepořádku."

Mezitím Vilma seděla u okna lodi, sledovala modro-zelenou planetu, ke které se blížila. a přemýšlela proč Dr. Fousek sedí stále zamknutý ve své kajutě a něco diktuje do mikrofonu.

Nebylo nic moc slyšet, ale když jeho hlasu zněl jako by to byla zavěť. Nebo

jakoby dával nějaké rozkazy. Vilně to pak přišlo divné, tak přišla blíže a slyšela něco šokujícího, slyšela jak Dr. Fousek říká "

To se nemělo stát!!! Říkal jsem vám, že ho musíte dobře hlídat. Nesmí se dostat sem k nám. Potřebujeme alespoň 2 dny. Jinak je naše úsilí marné a vše zůstane při starém.

Vilma se zadívala. Koho to měli hlídat? Na co potřebují 2 dny a co nového se vlastně má stát? Kdesi uvnitř cítila, že odpovědi na své otázky zna, ale

KL
nedokázal a si připustit, že by
se jejich dlouholetý přítel
podílel na nějaké špinavosti.

Náhle se rozletly dveře a přitla
proti ní stál Dr. Fousek, zjevně
zmeškaný a zed hledot svou přítelkyni
zbraní. Vilma byla rychlejší
a neřila ho omocováním
legislativ, když v tom se
tam objevil lidi jaké nesma
a dali jí do polupráce celý.

Vilma nebyla schopna se pohnout.
3 hodiny ležela nehnutě na zemi,
přemýšlela o té zradě, o tom neznám
člověku, kterého měla někdo hlídat

a o jejím manželovi.

Bohouš a Il-Byborg letěli co
nejrychleji. I když konečně doletěli
k zemi, uviděli vesmírnou
stanici. Když přiložil přístupovou
kartu, ale nic se nestalo. Pak
dostal nápad, stačilo, aby
pomyslel na přístupu na vesmírnou
stanici a ihned mu to bylo
umožněno. Jakto, že na co
pomyslel, to se stane? Že by?..
A skutečně. K vesmírné stanici
se blížila jeho původní loď s
problematičným nákladem.

k-kyborg Ťel, kapitáne,
puls vaší ženy jsem
zachytil v palubní cele.
A zároveň jsem zachytil
signál ze stíhače, který
vypadá, že startuje v doku.
A jestli se nepletu, je
v něm Dr. Fousek. "I

to je opravdu zvláštní,
proč by Dr. Fousek nechal
vají ženu zavřít?...

Leda - Co když ho
voláda krychle? "Rychle
musíme ho chytil." Řekl
Bohoviš a běžel k druhému

stíhači. "A cestou si vyřeveme
krychle." dodal Bohoviš, když nastoupili
k letu k jeho bývalé lodi, kde získaly
krychle. (Hlídače omráčili omráčovací
lůžkem) A vyplatili se za Dr. Fousek.
Dr. Fousek seděl v ohromném
křesle v čele veličanského stolu,
který stál hned naproti dveřím, vedou-
cích do diskuzní místnosti. Fousek
si vždy přál být kapitánem
a dnes se mu to konečně povedlo.
Už od doby co se koukal na "Star tůk"
si přál být "kapitán kik" indelal by
pro to cokoli i by zradil
přítele. Nejsem se ozvalo "Bohoviš"

pozor, za námi je nepřátelská
lod!"

A nám je! Použiji
na ně svoji supersen-
zomatickou vlnovou
bombu. Pomyslel si
kapitán Rejsek.

"Nee!" ozvalo se mu v hlavě
"To kde je. Zachraňím Vilmu
a pak tě nula krychle
odpalím!"

A tak to taky udělal.

